

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Magyar-utcza 1-ső szám alá küldendö.	Pest, junius 28. 1868. 26. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Magyarutcza 1. sz. ide küldendö mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Pecsovics celebritások albuma.

XXI.

Nr. 21. Azon történelmi momentum, midőn gr. Lázár K. mint helyettes háznagy Napoleon herczeget a Besze Jánostól kölcsönzött attillában fogadja a képviselőházban.

XXII.

Nr. 22. Azon szivrenditő jelenet megörökitése, midőn Bánó József képviselőt egy 99 éves öreg választója megáldja . . . . a közösügyes alkotmány kivivásáért.

Prózai felelet versben.

Azoknak a **dunántuli** vaskalaposoknak, a kik a **káplánokat** versekkel akarják kifizetni.

De megeröltette egyikőtök magát:
Hogy fölemelte már valahára szavát,
Vagy talán a czéhtus faragta a verset?
(No azt a döczögőst, születlent és nyerset.)
No de hát van válasz (éljen a szerzője!)
Jövel Vaáli Völgyi, rukkolj hát előre.
Állj meg szembe velem, hadd mondom el néked:
Milyen a te ódon vaskalapos néped.
Eddig ha titeket ostoroztunk, vágtunk,
Följajdulástokra mind hijába vártunk.
Az a ti fajtátok sokat eltür hallgat,
De ha zsebről van szó . . akkor ordit, jajgat.
Szabadelvüségtek csak addig ér váltig:
A mig a papzsáknak terhére nem válik.
Ti néktek *az egyház csak isten tehene!*
Mindég azt nézitek kövér e a teje?
Ha másként nem lehet guzson is fejitek . . .
Hogyha ugysem adja ütitek veritek.
Hát szegény az egyház Vaáli Völgyi néked?
Látod — épen azért nem tarthat heréket,
Elmult e régi kor, állott helyébe más . . .
S ez azt mondja „*nyerjen jutalmat a munkás.*“
„Aki az oltárnál forog onnét éljen“
Ámde ott is soha senki ne henyéljen.
A munka az élet, a *henyeség halál!!!*
S ti más keresményén tengődnétek talán?
Éljen az is, kinek letünt már csillaga . . .
Hanem *mindent* még is *ne faljon föl maga.*
Az egyházi tisztség nem henyeség párna . .
Hanem a Krisztusnak nehéz — de szép — járma;
Ma már pipaszóért senkit nem fizetnek . . .
Huzni kell az igát papnak esperesnek.
Tehát Kondor „*büszke*“ vagdalódzó fráter?
„A szent lélek ellen vétettél most páter!
Husz forint *egy évre!* csekély neki már is . .
(Ennél többe kerül egy sovány agár is!)
Kétszer annyit keres házadnál a dajka . . .
Mint kinek *helyetted* predikálgat ajka.
Járt Kondor „Tatán is, Kocson, Szőnyön. Ácson“
Hanem a káplánnak ott sincs ám karácson . . .
Ott is husz forintkát kap csupán a „fráter“
(Kétszer annyit keres havonként egy tráger!)
És te oda mutatsz nékünk Tiszahátra . .
Becsületes papok álltak ott a gátra.
Arczuk a szégyentől nem lehet ott veres,
Mert a „*csikó is kap, nem csak a vén deres.*“
Hát szegények vagytok? jövedelem nincsen?
(Ültök mint a sárkány más kereste kincsen!)
Fizetéstek bizony *épen nem a régi,*
Bor buzát az egyház csak tinéktek méri. —
Tagos barázdátok bővségesen terem,
Telve van a háznál a pincze s a verem;
Dus gabonátoknak elég nagy az ára . . .
Jut — csak ne légy fösvény! magadra s káplánra,
Vagy nincs széna abrak? ne tarts akkor lovat,
Csak állj a rud mellé, s huzd az igát magad.
Ha fizetni nem tudsz ne tarts akkor szolgát . . .
Hanem az egyházat csak te magad szolgáld!
S tudd meg hogy azt Kondor soha meg nem bánta:
Hogy sok vaskalapost ostorozva bánta.
Nagyméltán titeket megkorbácsolt vala . . .
Ugy, miként Herodest az urnak angyala.“
Farizeus hadak ellene jövének —
De nem tört meg a sziv, él még s ép a lélek.
Söt ha megvénül is, azt a Kondor derest:
A haladás utján mindig elöl keresd.

KONDOR MARCZI.

Eredeti levelek.

LX.

Kedves czimborám Matyi!

Mán ha négyfele vágnának se hinném, hogy ne azért vitatkoztak vóna ott az országgyülésen a só felett s nem azért akarták letörni az árát, hogy a képviselő urak sok sót akartak venni ócsó pinzirt s azzal akarták a 67-es pompás alkotmányt be-sózni, mint a heringet, hogy idő elött elne romoljék?

De hiszen pajtás! sózhatják paprikázhatják azt a téns képviselö urak, nem lesz'annak se sava se borsa mint a spinót czuspájznak s nem ilyen ordináré forma embereknek való eledel, a mint mi vagyunk la; pedig hát a magyar ember gyomra olyan — mint a strucz madáré — megemészti még a kavicsot is; hanem ezt a 67-iki dicsőséget . . . nem hiszem hogy megtudnánk emészteni . . . pedig hát torkig jól vagyunk ám lakva vele.

Olvasom ides czimbora, hogy a czigáré meg a

trafik felett is most disputálnak ott az országgyülésen. Deák téns uram! hallom megint derekasan kitett magáért, ugy védte a trafikot, hogy a sárga-fekete zászlót se jobban . . pedig hát ü kigyelme is csak szeret egy kicsit fumígálni. Én ugyan nem láttam, hanem azt mondják, hogy mikor . . . alszik, akkor is czigárézik.

Hiszi a feki, hogy ükigyelme is jobban ne szeretné a jófêle szent andrási fináncz olatlan dohányból csinált czigarót, mint ezt a mostani drága de rosz trafikot pöfékelni, amit Lónyay téns uram fábrikáltat. Bizony pedig pajtás! már ideje lett vóna ám . . hogy egy kis szüz dohányból füstöljünk a nimet orra alá. Nem is hiszem hogy ne prezentelne Lónyay uram Deák téns uramnak azért a barátságáir, hogy a trafikot pártfogásába vette . . . egy pikszisre való fáin bécsi sárga tubákot.

Csak látom én czimbora! hijába kivánjuk mi' hogy adjon isten minden jót, marad ugy mint régen vót, nem süvegel minket sem a nimet sem a tót . . csak szíjjuk hát ezután is azt a trafik czigarót; fizetgessük a rémséges nagy adót, quótát, stemplit és az accis portiót.

Még csak a kell hogy hallgassunk rekczum kerdáj komandót, akkor aztán beleüthet a tüzes menkő ebbe a közösügyes alkotmányba s állithatunk Deák téns uramnak még életében olyan emlékszobrot, a meiknek a tetejére más madárnak nem is szabad szállani . . . csak a kétfejü sasnak.

Hej ecsém! csak sok furcsa dógot lát az ember a mit jobb volna, ha meg se látna, na dehát hiszen ha már il az ember, hát csak hadd mozogjék egy kicsít — ládd milyen szépen mozog a jobboldal is mindenfele, készül az őszi mustrára erősen.

Hanem hiszen pajtás! addig is mig nem késő hát csak azt kivánom én, hogy adjon az isten jobb erkölcsöt azoknak, a kikre ráfér, mert ha egyszer késő lessz ha szentül kukorikulnak se hallgat reájuk az a magyar ember, a kit nem a gólya kötött.

Ne félj Matyi! megvirad még valaha . . . majd eldanoljuk akkor aztán azt a nótát:

Kis mise, nagy mise,
Ráth Károly már semmise.

Karakán Marczi,
gulyásbojtár.

Gyönyörü példája a választási szabadságnak!

A debreczeni ref. egyházkerület egyházi aljegyzősége betöltése végett szavazniok kellvén az egyes egyházaknak, a hevesnagykunsági egyházmegye basája szóról szóra ezeket irá körlevelében:

„A választás a dolog természete szerint teljesen szabad; én távolról sem akarok legkissebbet is tenni a választási szabadság szentsége ellen. Annyit azonban, a választási szabadság sérelme nélkül tehetek, hogy figyelmeztetem a választó presbyteriumokat, hogy a választandó jegyzőnek okszerüleg debreczeni lakosnak . . . kell lennie. Ilyen nézetem szerint a főiskolai hittanári kar tagjai közül igen alkalmas választathatik.“

És ugyan mi lenne belőle, ha valamelyik lelkész ellenkezőleg szavazna? Először tán felszólitaná a basáskodó esperes a lelkészt, hogy mondjon le hivataláról; és nem mondván le személyesen megjelennék az esperes, és a presbyteriumban szavazatra bocsátaná: kell-e a pap vagy sem? — *Tisza-Ughon — noha más körülmény között — legalább igy tett.*

S most a szabadsajtó itélőszéke nem méltán kérdheti-e: kell-e az ily basáskodó esperes vagy sem?

Párbeszéd.

B. Istók. Matyi! látod-e te azt a paraszt hajszálat, mely a „Hazánkat“ és „Naplót“ elválasztja?

L. Matyi. Nem én, hát te?

B. Istók. Én se!

L. Matyi. Hát aztán mi lehet már ennek az oka?

B. Istók. A miniszteri tárcza elnyerése.

L. Matyi. Hát az „Esti Lap“ és Borsszem Jankó közti különbséget látod-e?

B. Istók. Nem én, hát te?

L. Matyi. Én se!

B. Istók. Hát aztán ennek mi az oka foka?

L. Matyi. A miniszteri tárcza *elnyelése.*

A hét

„HAJDAN

I.

Álmos, Előd, Kund, ős Tuhutum, Huba, Und, Tas:
Ős daliáink scytha vezérek!
Hajh! szerezének ő alapot!

Pattantyúk.

Napoleon veres herczeg ő fensége is meggyőződhetett a képviselőházbanni jelenléte alkalmával ezen deákpéldabeszéd igazságáról: „inter duos litigantes tertius gaudet" mert a jobb és baloldal pártoskodásából a legtöbb hasznot csakugyan a német huzza.

Deák Ferencz hazánk nagy fia is bevallotta hát a só-ár feletti licitátió alkalmával Csanádynak, hogy ő nem fél (a közvéleménytől.) De hát ugy van avval a féléssel az ember, hogy mikor legerősebben állitja hogy nem fél, épen akkor fél legjobban.

A török kormány is hajlandó lenne Magyarországgal vám és kereskedelmi szerződést kötni, de biz abból bajosan lesz valami.

És mért nem?

Hát a török kormány csak azon feltét alatt kötelezné magát, hogy be nem ereszti a keleti marhavészt az országba, ha viszont a magyar kormány nem engedné meg a Borsszem Jankó, Hirmondó, Pesti Hirnök és Esti Lapok expediáltatását a moldva országban lakó magyarok számára.

A Pesti Hirnyög azt mondja, hogy Horváth Mihály főtisztelendő ur sárgafekete röpiratában „agyonütötte Kossuthot."

Ej ej János bácsi! Horváth Mihály tehát =Patkó?

vezér.

É S MOST.“

II.

Lónyay, **és Horváth, Gorové, Andrássy, Mikóval,**
Béla de Wenckheim, Eötvös ügyérek!
Hoch!!! szerezének **uj** alapot.

A fehérvári és bihari kaszinók más „szabadelvü körök“ példájára azt határozták, hogy az Esti Lapot, Hirdongót és Por-szeny Jankóféle lapokat, mint az illemérzet és közerkölcsiséget sértőket ezentul nem járatják. Midőn egy részt örvendünk, hogy irodalmunk ezen botrányos kinövései felett a közvélemény mindig több helyen pálczát tör, ohajtjuk másrészt, hogy ez irodalmi rimák és spekulánsok, kikért pirulni kell mind azoknak, kik szintén tollal kezükben (d e s u b v e n t i ó n é l k ü l) harczolnak a közjó érdekében, mielőbb kiküszöböltessenek mindenünnen.

Az országgyülési majoritás hazánk nagy fiának Deák Ferencznek, közösügyes boldogságunk létrehozójának a jelen országgyülés végeztével egy fényesen kiállitott diszalbumot szándékozik átnyujtani bokros érdemei elismeréseül. Czimiratul ezen régi német dalt fogják alkalmazni:

„Oh du lieber Augusztin!
Geld ist hin . . .
Reich ist hin
Alles ist hin.“

A r ó m a i p á p a is kész kibékülni Olaszországgal, ha ez a d ó s á g a i t k i f i z e t i. (ez most minden kibékülésnek főföltétele.) Hát szent atya! hova lett az a menkü sok összekoledált Péterfillér? Vagy tán azzal az uristennél levő t a r t o z á s á t fizette ki?

Édes Albert jobboldali képviselő s az „Esti Lap“ dilettáns munkatársa, azzal rukkolt ki ország világ hallatára az országgyülésen, midőn a képviselői immunitás — illetőleg Böszörményi kiadatásáról folyt a vita, hogy „minek pazarolnak a képviselők oly sok időt egy oly kérdés tisztázására, mely mig a nemzetnek körülbelül 30 ezer ftjába került, csak két ezeret jövedelmezett. (Értsd a Böszörményire rótt pénzbirságot).

Hallja maga Édes! de keserü a szava.

A verbói inquisitorokhoz.

Szálé István szálj le szolgabiróságrul.
Elég volt,már eddig a gorombaságbul,
Hodossy Kálmán és muravieff Krupa,
Csordultig van immár keservel a kupa.
Ti a szegény népet ugy elkinozátok:
Mintha nyuzómester lett volna apátok.
Azt hivétek nincsen már többé igazság,
S helyén van az önkény, pandur gorombaság.
Csalódtatok! elér a sorsbüntetése,
A törvény vaskeze, s a **nép megvetése**.

Napoleon herczeg
BUDA-PESTEN.

Napoleon herczeg
Ugyan mért jött Pestre?
(Bonaparte képe
Épen ilyen — **festve**.)

A herczeg azért jött
Hogy itt **körülnézzen**:
Mennyire hiztunk már
Az **uj lépesmézen**?

Tehát kőrutjának
Czélja és okai:
Nemzet gazdászati
S nem politikai (?)

Megnézni jött csupán
Minden **megnézhetőt**,
Országgyülésünket . . .
S **Besze** képviselőt.

S mi még ezen **tul van**
Minden **nevezetest**,
A Deákkör **klubját**!
Aztán **Mezőhegyest**.

Hogy hol és merre járt:
Több lap variálja,
De a legfőbb dolgot
Egy sem konstatálja:

„Napoleon herczeg
A mint megérkezett:
Mindjárt tapasztalá
Mi itt **nevezetesb**.

„Ferencz József“ terén
— A merre elhaladt, —
Boldog boldogtalan
Mind utánna szaladt.

S csakugy tüszkölt tőle
Ő vörös fensége!
Oly **nevezetes port**
Vertünk a szemébe.

Ugy kell. Mért nem jöve
Mig **viharok** jártak;
Mig az ég öntözé
Döczögős utczánkat.

Jött volna csak elébb,
Hozott vón' **puskaport**!
Most **bársonyon járna**
S nem nyelt vón **utczaport**.

Bolond Istók.

Hogy mérték ki Siklóson a vizifenét?

Mikor a Dráva nagyon kiárad az árkokon felmegy a viz még a nagy harsányi rétekig is, ilyenkor osztán a hegyi nép is szokott halászni tapogatóval.

Az idén is ily nagy áradat lévén halászgatott egyik hegyvidéki ember, hát egyszer csak megboritott egy 30 fontos harcsát, ki is vitte szerencsésen a partra, de ilyen nagyszáju csodát ő mint afféle hegyi ember soha se látott még.

Arra menvén épen egyik szomszédfalubeli komája odaszólitja s kérdi tőle:

— Mi ez komám! még én ilyet soha se láttam?

„Hát e bizony „vizi fene“ szól a koma,

— Hát mi haszna vogy kára van ennek . . vagy meglehet-e osztán enni? —

„Hát a hova ezt beviszik halja kend — szól a koma furfangos képpel — ott kiüt a marhadög, hisz azért hivják vizifenének épen.“

— Ej ej no, mit csináljunk hát most vele?

„Legjobb lesz azt elásni — tanácsolá a koma; s azzal ásnak egy gödröt beletemetik szé-

pen s a koma és a fenefogó elmegy haza azon öntudattal, hogy megmentette a határt a marhavésztől. A koma azonban később visszakerült .. felásta a halat s még az nap délután ki is mérte Siklóson.

Történetesen bemegy Siklósra az igazi gazda is, a ki fogta a halat, s látja hogy komája ugyancsak méri jó pénzért az ő vizi fenéjét ... megszólitja tehát:

„Ni ni koma! kend engem megcsalt, hiszen nem vizi fene ez, hanem harcsa, lám milyen drágán megveszik."

— Már most nem is vizi fene ez — szól a koma — hanem veszett fene, mai világban pedig lássa kend jó pénzért ellehet adni a veszett fenét is — csak ész kell hozzá.

Kóserdalok.

Hát phanaszra nyilnak ajkhid
Én édes jú madjar népem?
Mundud: theher hózza vállad
Pankrutabb sincsen te nálad ..
Vájh! ne mund azt kérlek szépen.

Rajtónk is van elég teher ..
Kár nekhed hát prutesthálni,
Nem láthud, hugy a mi vállunk
Is hózza a . . . hózentrágli!?

Komponirte Spitzig Árpád!
Khi czokorban eszik árpát.

Sziporkák.

Orvos: Hogy van ön?
Beteg: Egy kissé jobbacskán.
Orvos: Evett ön valamit?
Beteg: Marhahust!
Orvos: És étvággyal ette?
Beteg: Nem, csak uborka szószszal ... szegény az étvágyat csak apetitus néven ismerte.

Tiszt. Hány éves ön?
Közlegény: Huszonhároméves lennék voltaképen de 1 évig ispitálban feküdtem.

Egy szakácsné a csirkét czintányérostul tette a vaslábra melegiteni; a tüz a tányért felolvasztotta, s az a tüzhely mögé folyt el, de a pecsenye a vasláb rostélyán felmaradt.

Ezeket látva összecsapja kezeit a szakácsné s felkiált:

— Soha életemben nem láttam oly ostoba szamár macskát; a tányért megeszi, a pecsenyét pedig ott hagyja.

A csillagászat nagyszerüsége és a csillagászok rendkivül nagy eszéről volt szó bizonyos társaságban.

„Hiszen könnyü nekik — szól valami mindig opponálni szerető rövideszü, — könnyü a nap és hold fogyatkozást nekik előre megmondani, hiszen benne van a kalendáriomban.

A szinházban B—ben „Egy okos nő" czimü darabot adtak, hová a mama is elakart menni.

Mama kérlek én is szeretnék elmenni, — szól a kis 5—6 éves fiu, én még nem láttam olyat. (t- i. okos nőt.)

Felvarter vendéglős uram elpancsolta a borát, s evvel elkergette minden vendégét. — Azok visszahóditása fölött törte ép fejét, midőn egy darab sajtra tekerve Mihók „Segédkönyvének" előfizetési felhivása jutott kezébe, melyre, minthogy semmikép sem kél, ráirta kogy „ujonnan javitott és bővitett kiadás."

A korcsmárosnak egy ötlete jött, felpingáltatotta czégtáblájára, hogy igen finom „u j o n n a n j a v i t o t t é s b ő v i t e t t v e r e s f e h é r b o r o k. Meglátjuk melyiknek használ többet e fogás, a vendéglősnek e vagy .. Mihóknak?

Egy tanuló besoroztatván katonának, gyakorlat alkalmával mindig soron kivül utójára lőtt s midőn ezért kérdőre vonatnék, felelé:

„Bocsánat, azt még az iskolában tanultam, ott is mindig én énekeltem az Á m e n t.

Egy fukar rüpők ajtaja fölé ezt irá:

„Itt csak becsületes embereknek szabad bemenni."

Olvasván ezt egyik ismerőse, ki megakarta látogatni kérdé az ott ácsorgó szolgától:

Te Jancsi! hát a gazdád hol jár be?

Egy háziur (az okosoknak nem épen legokosabbja) háza külső falán napórát késztittetett — nehogy azonban hó, jég és eső a kifestett számokat lemossák, tetőt is csináltatott a napóra fölé.

A szeretet fillérei.

E lap kiadó tulajdonosára rótt 600 ft pénzbirság fedezéséhez ujabban járultak:

Déghről Hollánczki Lajos 50 kr. neje Major Katalin 30 kr. leánya Hollánczki Maria 20 kr. Birnbaum Gy. 20 kr. Öszvesen 1 frt. 20.
Mányról: Bori József 50 kr. B. Papp András 15 kr.
Nyiregyházáról Bertalan Rezső 50 kr.
Alexandriából Almásy Sándor 1 frt. Óváry P. 2 ft.
Érkörösről Jeney István 50 kr.
Győrből 2frt. 50 kr.
Abrudbányáról Kun László ur gyüjteménye 12 frt.
Hajdusiczáról Hlavács János 50 kr.
Bév-Komáromból Varga István 50 kr.
Ó-Kécskéről Kovács Dániel 50 kr.
N.-Váradról Jeney F. mérnök 3 frt.

Összesen 24 frt. 85 kr.

E szives adományokért hálás köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

Diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály. Már csak még is szeretném tudni szomszéd, hogy az a veres herczeg miért utazgatik most jobbra balra a világba?

Iczik. Miért hallja khend? hát azért, hugy khitodja, hugy ha egy kis csetepathéra tholálna kerölni a dulug, khi thodna khiállitani thübb vágúmarhát, — az usztrák e vagy a magyar?

Mihály. Azt mondja meg nekem a szomszéd! hogy miért dobálják most annyian sárral Kossuthot! Ime most meg már Horváth főtisztelendő ur támadt ellene.

Iczik. Miért dubálják khérdi khend? hát azért, hugy huzzájuk hasunlú mucskusnak szeretnék látni.

Mihály. Nem tudja Iczik szomszéd! miért hagyott fel Hekenast a Magyar Ujság kiadásával.

Iczik. Miért? alkalmasan azért, mert nekhi meg a khurmány adutt be . . .

Mihály: No Iczik szomszéd! szegény Ludas Matyi is addig dudolta Böszörményihez:

„Gyerebe Laczi! gyerebe..
Csak magam vagyok idebe"

mig csakugyan megszánta a királyi fiskus! hogy solo van, aztán ki adta az ordrót Böszörményinek hogy sétáljon be a kóterba.

Iczik: Must már hát hallja khend duettben fogják énekelni:

„Szumuru a magyar núta
Hárumszáz eszthendü utha"

Mihály: Hohó . . . szomszéd! nem azóta,
Csak azóta, a mióta
Született a fránya quóta.

Iczik: Hát fizesse khi . . . .

Mihály: Én fizessem ki?

Iczik: Ej de hugy khend... a khi
. . . Kigundulta.

DRUM! DRUM! DRUM!

BUM! BUM! BUM!

Ezennel tudtára adom mindeneknek a kiket illet, jelesül pedig:

Horváth Boldizsár igazságügyminiszter ő Excellentiája.
Ráth Károly cs. k. fiskus ő méltóságának.
Nyeviczky József sajtóbirósági elnök ő nagyságának és
Polgár Károly főkapitány ő tekintetességének —

hogy már épen **hét hét** óta ülök a kóterban és még ez ideig a határozott napi 80 kr. lénungból egy batkát sem láttam: tehát vagy méltóztassanak a tisztelt urak arról intézkedni hogy megkapjam Pulszky mondása ként a mi dukál, vagy ha épen terhökre vagyok, hát isten neki, itt hagyom én édes örömest ezt a 600 frtos quártélyt, még a a 200 frt. felpénzt se kérem vissza.

LUDAS MATYI.

Ludas Matyi gyorspostája.

A nagyszöllősi postamester urat ezennel felkérjük, mi lehet annak az oka, hogy Nagy Tarnai Megyeri Pál előfizetőnk lapját kantárszalag nélkül és gyakran egy hét mulva kapja meg, — holott a kiadóhivataltól mindenkinek már szombaton expediáltatik? Kérünk felvilágositást, mielőtt a főpósta igazgatóságnál kopogtatnánk.

Zebulon Izsakhárnak: A kivitel nagyon erőltetett lenne. Egyszerübbet nagyobb humorral.

Szives kérelem!

Január—juniusi **féléves** és april—juniusi **negyedéves** prenumeránsainknak előfizetése ezen 26-ik számmal lejárván: tiszteletteljesen felkérjük előfizetéseik megujitására. Ludas Matyi a jövőre még több freskó képekkel változatosabb tartalommal fog megjelenni.

Reménylem kedves polgártársaim! nem vonják meg tőlem pártolásukat épen akkor, midőn arra mint fogolynak — a tönkre tenni akaró hatalom ellenében legnagyobb szükségem van.

Mészáros Károly
kiadó tulajdonos.

Rajzoló **Blumberg.**] Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN.** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** [Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz.